

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 9. Recta fides, dum spirat, sperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

composita ad maiestatem; quæ tamen sola poterant parere me-
 tum, agrotus tamen truci aspectu maximè exterritus cœpit totis
 artibus contremiscere. *Cùm sit enim timida nequitia, dat testimonium Sap. 17. 10.*
condemnationis. Semper enim presumit sana, perturbata conscientia. Ad-
huc trepidabat, & tamen se coëgit, vt auderet interrogare: Quis
ille senex esset, aut cuius rei gratia, id noctis tempus elegisset, ad se terre-
faciendum? Cui senex respondit: Ego, vt nôris, celestis ille sum Pa-
ter, qui te de nihilo produxi, vt esses, vt viueres, vt sentiret, vt ratione om-
nia comprehenderes. Ego corpus tuum his sentiendi instrumentis, ani-
mam intellectu, memoria, voluntate ornaui. Ego has, que in cœlo lucent,
stellas, hanc lunam, solemq; ipsum lucis fontem, condidi, vt tibi famula-
rentur; quo sine & reliquas tibi subieci creaturas. Ego te amavi; &
postquam tu amoris meo odium reposuisti, per Angelum, per conscientiam,
per fratrem tuum, per varios deniq; hominum piorum sermones, admonui,
vt a scelerosa ista tua vita ad frugem, ad pœnitentiam, ad ceteras virtutes
redires. Omnia frustra. In lapidem duratus es: audire me noluisti. Quan-
do igitur omnes monitiones meæ in cassum ceciderunt, & toties vocantem,
toties contempsisti; ecce huc veni, & adsum, vt tibi indicem, filium te esse
eternæ damnationis. Sic dixit, & videri desijt; sed non desijt iuue-
 nis, immo jam demum cœpit longè formidabiliùs trepidare, ac in
 sudore suo pænè natare; jam enim subibant mentē supplicia flam-
 marum sibi accensa; jam æternitas suppliciorum; jam tota rerum
 fluxarum vanitas; ebrietates, blasphemix, detractiones, turpilo-
 quia, detestandæ voluptates in tormenta nunquam desitura com-
 mutandæ.

Atque ita hoc cælestis Patris vaticinio percussus, quod re-
 liquum erat noctis, totumque insequentem diem, sine somno, sine
 cibo, traduxit; plenus anxietate, desperatione, atque expectatio-
 ne tristissimæ illius horæ, quæ eum, ex hac vita, eiectum transmit-
 teret ad merita supplicia funestissimæ æternitatis. Tale nempe fru-
 ctum parit *Acedia*, & spiritualium rerum neglectus, vt piger, quan-
 tum in se est, ipsa Christi merita inutilia, ipsa salutis adiumenta in-
 ania reddat. Si iuuenis iste, concionibus sacris, si pijs colloquijs
 diligenter interfuisset; si libellos asceticos voluisset, didicisset uti-
 que, ipsius Dei comminationes commonitiones esse, neq; sine con-
 ditione pertinaciæ aut pœnitentiæ denunciari. Quare neque, post
 tam

IX.

RECTA FIDES,
DVM SPIRAT,
SPERAT,

tam tremendum etiam Dei Patris fulmen, desperauisset: sed promissionum, quas fides Christiana docet; quas Ecclesia in spem peccantium proponit; quas Prophetæ & Apostoli ad pœnitentiam confuſgentibus occinuerunt: sciuisse illud ad Ezechielem à Domino dictum. *Tu, fili hominis, dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus: Dic ad eos: Vno ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius à via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini, à vjs vestris pestimis: & quare moriemini, domus Israel? Tu itaque, fili hominis, dic ad filios populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit, & impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iustitia sua, in quacunque die peccauerit. Etiam si dixerò iusto, quòd vita viuat, & confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitia eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. Si autem dixerò impio: Morte morietur: & egerit pœnitentiam à peccato suo, feceritq; iudicium & iustitiam, & pignus restituerit ille impius, rapinamq; reddiderit, in mandatis vita ambulauerit, nec fecerit quidquam iniustum: vita viuet, & non morietur. Omnia peccata eius, qua peccauit, non imputabuntur ei. Hæc si cognita perspectaque habuisset iuuenis, si non ad diuina, tanquam bos marinus stupuisset, etiam denunciata sibi æternæ damnationis sententiâ, in diuinæ clementiæ immensitatem sperauisset; cogitassetque, Deum mutare posse sententiam, si ille vellet mutare delictum. Sed nimirum desides non solum piget operari, verum etiam, adeo à salutis via abhorrent, vt eos pigeat quoque discere, quid sit operandum. Hinc oleum & opera, apud eos, perdita est. Hinc nomen Domini, hinc sanguinem Christi, hinc omnia Sacramenta in vanum acceperunt.*

X.
DEI FILII
ERGA PECCATOREM EX
PROBRATIO

Quapropter, proxima nocte, desperato iuueni, in tenebris trepidanti, neque vlla salutis remedia circumspicienti, alius se stitit, vir conspicendum, luce clarissima refulgens. Erat hic aspectu longe iunior priore; ceterum ab imagine atque vultu prioris non multum abluens. Quamquam habitu atque ornatu valde diuerso. Neque enim longa illi palla fuerat, sed nudo propemodum corpore incede-